

Gând pentru pământul meu

Val

Cât aş fi de pus pe glume,
Când văd neamul meu prin lume,
Cum se zbate-mprăştiat,
Jefuit şi alungat,

Cum amarul se-nteţeşte,
Sărăcia cum rânjeşte,
Cum minciuna dă din coate
Şi dreptatea nu-i dreptate,

Mă ia gândul câteodată
Să dau cu securea-n piatră,
Şi sa dau atât de tare
Să văd apa cum izvoare,

Şipotind la cer, la stele,
Să-mi las dorurile mele
Să se urce,-apoi, coboare
În torenţi până la mare,

Iar în drumul lor să ia,
Pân' la ultima lichea,
Tot ce e netrebnicie,
Jaf, minciună şi hoţie,

Tot ce a batjocorit
Neamul meu şi-a necinstit,
Să rămână-o Românie,
Fără un ciulin pe glie,

Cu mândrie românească,
În iubire să trăiască
Neam cuminte şi cinstit,
Cum i-a fost lui hărăzit,

Şi-n belşug, în bogăţie,
Numai zâmbet, armonie,
Unde casa-i este casă,
Unde masa-i este masă,

Iar copiii să îi crescă
Şi nepoţii să-i sporească,
Într-o ţară de poveste,

POEZII ONLINE

Cum pe lume nu mai este,

Singurul pământ al meu
Dat de bunul Dumnezeu,
Pe-un picior mândru de plai,
Unde-i gura mea de rai!

Valeriu Cercel